

מ"ת 32628/09/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד מנאצרה

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 32628-09-20 מדינת ישראל נ' מנאצרה (עציר)

בפני כבוד השופטת יסמין כתילי-מני

מבקשת מדינת ישראל

נגד

משיב מוחמד מנאצרה (עציר)

החלטה

זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 11.09.20 בשעה 01:00, שהה המשיב ברכב מסוג "קיה" (להן: **הרכב**), אותו נהג מר עלי אמארה במחלף הכניסה המערבית של כפר טורעאן, וזאת ללא היתר כדין.

בהמשך, הגיע הרכב למחסום ונבדק על ידי שוטרים. בנסיבות אלה, הכשיל המשיב את השוטרים במילוי תפקידם בכך שהזדהה בפניהם כמוחמד מנאסרה ששם אביו ראשד ושהוא תושב כפר טורעאן וזאת כששם אביו הוא יוסף, והינו תושב הכפר ביר נבאללא שבאזור יהודה ושומרון.

לצורך השלמת התמונה אוסיף כי המשיב נשואי לישראלית, ובסמוך למעצרו, החל בנשיאת עונש מאסר של שלושה חודשים ויום אשר הוטל עליו בת"פ 19220/6/19 בבית המשפט השלום בירושלים ביום 20.7.20. המשיב היה אמור לשאת את עונשו ביום 6.9.20 אך מועד זה נדחה לבקשתו, כאשר בהחלטה שניתנה על ידי כב' השופט ריכטר נקבע כי על המשיב להסגיר את עצמו עד יום 15.9.20.

2. הצדדים אינם חלוקים באשר לקיומן של ראיות לכאורה.

3. המבקשת עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. המבקשת הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות והדגישה כי הנאשם הכשיל את השוטרים במילוי תפקידם. המבקשת הוסיפה כי לחובת המשיב 6 הרשעות קודמות ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. המבקשת סבורה קיים חשש להימלטות מהדין וכי לא ניתן לתת אמון במשיב. עוד הוסיפה המבקשת כי נשקפת מהמשיב מסוכנות לכלל הציבור.

4. הסנגור חלק על קיומה של עילת מעצר. הסנגור סבור כי נוכח היות המשיב אסיר שלטעמו לא מתקיימת עילת מעצר כלל בין אם מדובר בחשש לסיכון הציבור או חשש להימלטות מאימת הדין. הסנגור עתר לדחות את

הבקשה בציינו כי ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות המאסר אותו מרצה המשיב כעת. הסנגור עתר לחילופין לשחרר את המשיב לאחר תום תקופת מאסרו, בתנאי מעצר בית בבית אשתו בכפר טורעאן או לבית מגוריו בשטחים. הסנגור ביקש לתת במשיב אימון בציינו כי המשיב התייצב לריצוי עונש המאסר בהתאם להחלטת בית המשפט השלום בירושלים. הסנגור תמך את טיעונו בפסיקה .

5. לאחר שעיינתי התיק החקירה, בפסיקה שהוגשה ושמעתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל. לא שוכנעתי כי מאסרו של המשיב יכול לשמש מעין חלופת מעצר וזאת נוכח יתרת תקופת המאסר שמסתכמת במספר שבועות.

6. כאמור, הצדדים אינם חלוקים באשר לקיומן של ראיות לכאורה, יחד עם זאת, אעמוד בקצרה על עיקר הראיות בתיק.

7. המשיב נעצר על ידי השוטרים בן חיים וקובי עמיר בעת ששהה ברכב ביחד עם אחרים. מדוח הפעולה של השוטר בן חיים עולה כי השוטר ניגש לרכב והבחין בנהג וארבעה נוסעים. השוטר ציין כי הנהג ושלושה מהנוסעים שהינם תושבי הארץ, הזדהו בפני השוטרים ואילו המשיב מסר את שמו אך טען כי אינו מחזיק בתעודת זהות. בנסיבות אלה, בוצע חיפוש ברכב שבמהלכו נתפסו שלוש שקיות שהכילו חומר החשוד כסם מסוג מריחואנה. השוטר בן חיים ציין כי לאחר מספר ניסיונות זיהוי, המשיב זוהה והתברר כי הינו שוהה בלתי חוקי.

8. מדוח הפעולה כי השוטר קובי עמיר ציין עולה כי עם עיכוב הרכב, הריחו השוטרים ריח של סמים. או אז , הורו השוטרים ליושבי הרכב לצאת מן הרכב וביצעו חיפוש אשר במהלכו נתפסו שקיות של חומר החשוד כסם. השוטר קובי ציין כי כשהמשיב נתבקש להזדהות, הוא מסר שהינו תושב טורעאן, כי אין ברשותו תעודה מזהה וכי אינו זוכר את מספר תעודת הזהות. עוד ציין השוטר כי נעשו ניסיונות לזהות את המשיב באמצעות פרטים נוספים שנמסרו על ידו אך ללא הצלחה. כשהמשיב נתבקש למסור את שם אביו, הוא טען כי שם אביו הינו ראשד וכי הינו נשוי לאישה בשם ספא. משלא הצליח השוטר לזהות את המשיב בהתאם לפרטים שנמסרו על ידו, עלה בלבו של השוטר חשד כי מדובר במתחזה. בהמשך, נערך בירור על ידי שוטר נוסף בשם נור עתאמנה עם יומן תחנת המשטרה ונמצא כי המשיב הינו תושב השטחים אשר נכנס לישראל ללא אישור.

9. המשיב נעצר כאמור ונחקר תחת אזהרה. בחקירתו מיום 11.09.20 שעה 03:00 הוא מסר כי באותו יום הוא שהה בבית אשתו ששמה רוקיה בכפר טורעאן ובעודו ישן, התקשרו אליו חבריו והזמינו אותו לשבת עמם בכפר כנא. לשאלת החוקר מדוע הוא נכנס לארץ, מסר כי הוא אמר להתחיל ריצוי עונש מאסר ביום 15.09.20 וכי הוא נכנס לארץ יומיים עובר למעצרו כדי לבקר את ילדיו.

בחקירה הנוספת מאותו יום, המשיב אישר כי אין ברשותו אישור שהייה , וחזר המשיב וטען כי נכנס לארץ כדי לפגוש את ילדיו אותם הוא לא נפגש לאחרונה בשל משבר הקורונה. המשיב נשאל מדוע מסר לשוטרים כי שם אביו הינו ראשד ובתשובה מסר: "הייתי במצב לא טוב אני חושב על הילדים שלי אני המדינה הזאת הרסה לי את החיים שלי" (הודעה מיום 11.9.20 שעה 09:20 שורה 45).

10. מהראיות שסקרתי לעיל עולה כי קיימות ראיות לכאורה ואף מעבר לכך המבססות את אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו.

11. אשר לעילת המעצר, הרי שעבירת כניסה ושהייה בארץ שלא כדין מקימה מסוכנות אינהרנטית לציבור ולביטחון המדינה (ראו בש"פ 4253/17 **דבש נ' מדינת ישראל** (18.06.17)). כמו כן, היות המשיב תושב האיזור מקים יסוד סביר לחשש להימלטות מאימת הדין. עילות המעצר מתחזקות נוכח עברו המכביד של המשיב. המשיב צבר 6 הרשעות קודמות בין השנים 2015 ל- 2020, ונדון לתקופות מאסר שונות בגין עבירות כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון, והטרדה באמצעות מתקן בזק.

עינינו הרואות כי המשיב לא נרתע מעונשים שהוטלו עליו, ונכנס פעם אחר פעם לתחומי המדינה שלא כדין שעה שהינו עתיד לרצות עונש שהוטל עליו אך לאחרונה. אינני סבורה כי נסיבות שהייתו של המשיב מטות את כף לעבר שחרורו, נהפוך הוא. מצופה מהמשיב להסגיר את עצמו מיד עם כניסתו לארץ, אך המשיב מעל באימון שניתן בו על ידי בית המשפט ובחר לשהות בארץ למטרות משלו שלא כדין. (ראו הודעת המשיב מיום 11.9.20 שעה 3:00 עמ' 2).

אינני מקבלת את טענת הסנגור לפיה עילות המעצר לא מתקיימות שעה שהמשיב שוהה במאסר. שהיית המשיב במתקן כליאה בהיותו אסיר מהווה נתון שעלול להשליך על חלופת המעצר.

12. משקבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, נשאלת השאלה אם מעצרו של המשיב מתייתר בשל היותו אסיר. לטעמי התשובה הינה שלילית, וזאת לנוכח העובדה כי מאסרו של המשיב עתיד להסתיים בתוך מספר שבועות כאשר המועד המדויק לסיומו אינו ידוע, שכן לא ברור אם המשיב יזכה לשחרור מוקדם. כך או כך, הרי שמדובר בתקופת מאסר קצרה, שאין בה כדי להשיג מטרות המעצר. לא נעלמו מעיניי החלטות בית המשפט העליון שהסנגור הגיש, ואולם במקרים מושא אותן החלטות, דובר בתקופות מאסר ארוכות משמעותית מתקופת המאסר בעניינינו.

13. עתירת הסנגור לשחרור המשיב לבית אשתו, אין בידי לקבל, הרי שהמשמעות הינה מתן לגיטימציה לשהיית המשיב שלא כדין. כידוע, שחרור תושבי האיזור בתחומי הארץ הינו חריג וניתן במקרים נדירים כאשר נשקפת סכנה לחייו של תושב האיזור במידה וישוחרר לשטחי יהודה ושומרון. המקרה שבפנינו אינו נמנה על אותם מקרים.

למעלה מן הצורך אוסיף כי מהודעת אשתו של המשיב - גב' רוקייה עדוי, עולה כי המשיב מתגורר עמה מזה כ- 11 שנים. מההודעה אף עולה כי גב' רוקייה יודעת שאין ברשות המשיב אישור שהייה וכי הינו שוהה בארץ מזה כשבע שנים שלא כדין. נוכח דברי גב' רוקייה בהודעתה, הרי שבדין לא ניתן לתת בה אימון לשמש כמפקחת.

זאת ועד, נוכח אופיו של המשיב כפי שפורט לעיל, ומשלא ניתן לתת בו אימון, לא יהיה בשחרור המשיב לשטחי יהודה ושומרון כדי להבטיח מטרות המעצר.

14. לאור האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, כ' תשרי תשפ"א, 08 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.